

*Bemutatkozik a kárpátaljai
Együtt
című folyóirat*

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ VERSEI

Holdút magasán

In memoriam Nagy László

Minden folyóvizek
a tengerbe vágnak,
minden nőszirm
az avarba kerül.
A teremtett ember
hanyatlik csak ágynak,
de bordái közül
a lélek menekül.

Mintha ember lennék.
Mégis oda vágyom,
dolga fogytán a szél
hol pihenni dől.
Így sem kerek az ég.
Boncolgat az álom:
szikék sziszegnek
rám a semmiből.

Nem lehet véletlen.
Túl a sztratoszférán
tollasodnak már
a gyerkőc angyalok,
kik körbejajongják
ez átkozott planétát,
s a föld úzótt szívéből
feltör, felbuzog,

mint vulkánok,
ha Istennek üzenve
méhük legszebb magvát
lövik az ég fele,
úgy kell ki a vérből,
tart a végtelenbe
Nagy László koronás,
dérezüst feje.

Romlással, földi
nyavalyákkal félre!
A holdút magasán
fényember suhan.
Dehogyan készülünk
hat hónapos télre,
szája melegében
elférünk sokan.

Aztán – felbúgnak
a bazaltorgonák,
megrezennek
a csillagközi lombok –
a költő sarkantyúzza,
fordítja lovát,
parázslík egy szempár,
felizzik egy homlok.

Mint élete delén,
úgy csüggünk a száján,
s mintha párájával
a gondolat is szállna:
„Meg fogjátok látni,
húsvét vasárnapján
síromon kizöldül
a főtől való szálfá.”

Ördöglakat

Az ég alatt kihül a tó, –
az ember
steril tükrébe dermed.
Hol a lámpagyújtogató?
Vesztettül sötét,
Uram, a vermed...

Hogy kékek
a marsi éjszakák,
s az óceánmélyi
füvek fehérek?

Ó, nem sejtettem én soha,
egymás nyakszirtjét
átharapva
mint fogyatkoznak
a domináns gének.

Valaki a törvényt lapozza,
a másik a deszkákon villog,
de aki a zátonyok foglya,
homlokába sűtve a billog,
palackpostáját ki töri fel,
ki kíváncsi üzenetére?

Az áramütött gólyapár
vére hogy éghet feketére
az augusztusvégi rajt előtt?

Hát rettegjünk, s figyeljük őt,
ki fényszerszámait ápolgatva
az égíteteket gyűjtogatja,
mert furfangosak az időők.

Leccsap a víz a földi tájra,
lakat kerül
az ágyékre, szájra,
s nem oldja ki a szeretet
az ördögi szerkezetet.

Vári Fábrián László. (Kocsis Csaba felvétele.)